

que corri la veu

fotocopia'm
i passa'm

www.quecorrilaveu.org

dimarts 8 d'abril de 2003

Danys col·laterals

En menys de tres setmanes, aquesta guerra "curta i neta" ja s'ha emportat per davant la vida de nou periodistes

Julio Anguita Parrado, enviat especial de *El Mundo* a la guerra d'Iraq, va trucar, com cada dia, a la redacció del diari ahir a les 8:30 hora espanyola. El periodista anava informant puntualment cada hora dels avanços militars de l'exèrcit nord-americà, com havia fet des de que va començar la invasió el passat 20 de març. Es trobava al sud de Bagdad, a uns quinze quilòmetres del centre de la ciutat. Havia creuat tot el país integrat en la tercera divisió d'infanteria de l'exèrcit dels Estats Units.

Però una hora després, Julio no va poder trucar a la redacció. Un míssil iraquí va destruir el campament en el que es trobava i va acabar amb la seva vida. Julio tenia 32 anys i es va oferir voluntàriament per cobrir el conflicte bèl·lic. La guerra d'Iraq era el primer conflicte que cobria el periodista cordobés, fill de l'ex-coordinador general d'Izquierda Unida, Julio Anguita. Juntament amb la seva mort, també s'ha produït la de Christian Liebig, un periodista alemany que treballava per la revista *Focus*.

A diferència de Julio Parrado, si alguna cosa tenia Terry Lloyd era experiència. Lloyd era un periodista de 50 anys, un expert reporter de guerra que la cobria per la productora ITN. Però el 22 de març, el seu equip es va veure atrapat enmig del foc creuat a Basora, tot i portar un distintiu de premsa. Segons va dir Daniel Demoustier, un dels càmeres de Lloyd, el seu equip va ser atacat per carros de combat de les forces invasores. El càmera va afirmar: "una serie de disparos alcanzaron al jeep. El coche se incendió por completo. Quedamos envueltos en llamas. Fue horrible". Demoustier va ser ferit però va poder ser rescatat de la zona; en canvi, Lloyd, Husein Othman, el seu traductor iraquí, i Fred Nerac, un altre càmera, van ser donats per desa-

Dues fotografies de la guerra i cinc dels periodistes morts a l'Iraq

pareguts. L'exèrcit nord-americà eludeix qualsevol responsabilitat. Segons un militar, "entendemos que [Lloyd y su equipo] pasaron por varios controles militares y que se les recomendó que dieran media vuelta, pero siguieron adelante hacia una posición en medio de las fuerzas de la coalición y las iraquíes".

Unes hores abans de les seves desaparicions, al Kurdistan iraquí va morir el primer periodista durant aquesta guerra. Paul Moran, un càmera australià de 39 anys que treballava per la cadena ABC, va sofrir un atemptat amb cotxe bomba que va causar la seva mort.

Kaveh Golestan era un dels periodistes iranís més coneguts pels mitjans de comunicació occidentals. Era un excel·lent fotoperiodista i segons el director d'informatius de la BBC, Richard Sambrook, "había trabajado en apoyo de la libertad de expresión en su nativo Irán y en otros lugares". Formava un equip de quatre persones de la BBC. El dia 2 d'abril estaven filmant a la localitat de Kifri, al nord de l'Iraq. Al sortir del cotxe, Golestan

va trepitjar una mina, que va provocar-li la mort. El productor de l'equip, Stuart Hugues, va ser ferit en un peu, mentre que els altres dos membres del grup van sortir-ne il·lesos.

Dos dies després, Michael Kelly, periodista del *The Washington Post*, va morir en l'accident d'un vehicle que va caure a un canal intentant evitar els trets iraquians a les rodalies de Bagdad, segons van afirmar fonts militars. Kelly havia treballat com a reporter durant la Guerra del Golf i, després de dotze anys tancat a les oficines del *Post* fent editorials, va decidir tornar a les seves arrels de reporter durant aquest conflicte.

Julio Parrado, Terry Lloyd, Fred Nerac, Paul Moran, Kaveh Golestan, Michael Kelly... tots ells víctimes de la guerra, la gran fàbrica de mentides. En menys de tres setmanes d'aquesta guerra, ja han mort nou professionals dels mitjans de comunicació: set periodistes i dos càmeres, mentre que uns altres dos estan desapareguts.

JORDI DE ARRIBA

SUMARI

2 Editorial: "La caverna"

2 Opinió: "La guerra contra les marques comercials"

3 Opinió del lector: "Ja no cola"

3 Acampats contra la guerra

3 La vinyeta

4 Botifarra a la guerra

4 Proposta de vaga pel 10 d'abril

4 Agenda d'actes contra la guerra

"La caverna"

Els homes seuen, encadenats, a la caverna. La llum de la foguera els fa companyia. Asseguts d'esquenes a la sortida de la cova, l'únic que veuen són ombres. Un d'ells comença a remoure's. Els altres es molesten. "Estigues quiet", diuen. Però ell sap que no se'n pot estar. Hi ha alguna cosa que no li està bé en el món de fum, boira i ombra que l'envolta. No sap explicar per què, però té la sensació que no pot ser real.

S'aixeca i, a poc a poc, comença a caminar. Com més s'acosta a la porta de la caverna, més mal li fa el sol als ulls. Fins i tot pensa que no podrà seguir. Però el mal passa i, quan s'acostuma a la claror, descobreix tot el que havia estat amagat per a ell i per a tots els que són a la caverna. Quan hi torna, es troba amb la indiferència dels seus companys. "El que veieu no és real, només és una ombra!", els crida, intentant fer-los moure. "Calla-contesten-", deixa'ns en pau: no ens compliquis la vida. No veus les nostres cadenes? Ens fan sentir bé, i a tu també te n'haurien de fer sentir. Ens protegeixen d'equivocar-nos".

A poc a poc, l'home recull els seus estris i se'n torna per on ha vingut. Potser un altre s'aixecarà i el seguirà, segurament dubtós, però encuriosit. Algú pensarà que és un triomf per al primer home que es va aixecar, convèncer un altre perquè el segueixi. Però no. El triomf, i ells dos ho saben, és haver-se aixecat del conformisme que els envoltava.

Nosaltres no sabem on és la sortida de la caverna. Ni tan sols és segur que existeixi. Però sí sabem que no ens podem quedar vivint amb el dubte. Si un dia ens cansem de buscar-la, llavors tornarem. De moment, només ens acabem d'aixecar i ens hem sorprès en veure que les cadenes que crèiem que ens empresonaven, els apunts, els exàmens, el pragmatisme, no eren més que ombres que projecta una foguera en una caverna a homes que estan d'esquena.

Que corri la veu!

La guerra contra les marques comercials

L'atac d'Estatos Units contra l'Iraq està tenint molts fronts; segurament molts més dels que els seus orquestradors havien previst abans de començar-la. Però només ells en pagaran les conseqüències? Una pregunta que molts ens fem és: On és, doncs, la guerra?

Com sempre, en les guerres, els principals perjudicats són els més indefensos, els que no els (ens) queda cap més alternativa que perdre: el poble d'Iraq, la gent del carrer, els polítics que han tingut l'atreviment de recolçar-la, nosaltres... i, entre altres possibles perjudicats, moltes marques comercials que estan associades als valors que representen els Estatos Units d'Amèrica.

Tots hem vist cartells i pancartes contra algunes marques com La Caixa, BBVA, El Corte Inglés, Winston, British Petroleum... A algunes se les relaciona amb un suposat finançament de la guerra, a altres, com a representants dels símbols americans. En el procés de construcció de la relació que moltes marques tenen amb els seus consumidors hi ha associats molts valors que no podem desvincular d'aquest «americanisme» que ara s'està convertint en «anti-americanisme».

Marques com Coca-Cola, Nike, McDonalds, Pepsi, Winston... són indissociables dels valors i associacions que estem parlant, i que poden ara passar factura en forma, per exemple, de les conseqüències que pot tenir el boicot que molts consumidors han posat en pràctica de forma autònoma, i altres com a conseqüència de la publicitat que se'ls hi ha girat en contra. Els consumidors, segons Marçal Moliné, miren en els productes i marques els significats que necessiten per ajudar-se a construir, mantenir, o reconstruir-se a ells mateixos. McCracken diu que el consumidor cerca significats en les marques. Com és evident, estem parlant d'un dels principals elements que intervé

en el procés de decisió de compra. Segons Moliné, els constants canvis personals i socials que imposa la vida actual fan que moltes àrees de l'ego de les persones estiguin en constant construcció. Podem citar com exemples des dels canvis en els estudis, en el treball, l'atur, la jubilació, canvis en la situació familiar, canvis socials derivats del desenvolupament, evolucions psicològiques, la situació econòmica, i ara també la contradictòria i complexa situació en contra de la guerra.

Molt més que marques

Per tant, si tradicionalment hem considerat que les marques aporten

Besós quedó olvidado en 1992 y contribuir a que Barcelona sea una de las primeras ciudades nos tiene que llenar de satisfacción. Si el urbanismo es un medio, me parece excelente. Si fuera un fin, lo lamentaría". En aquests casos, la mateixa marca, el mateix segell, pot tenir significats, consideracions i associacions a valor i idees molt diferents.

EUA contraataca

Tornant al que comentàvem, m'agrada puntualitzar que els americans no només ataquen, també contraataquen. D'aquesta manera podem interpretar un titular de La Vanguardia del 30 de març on diu: "Crece la campaña de boicot a los productos franceses en EE.-UU.", i afegeix: "Francia teme la factura de Estados Unidos". Aquestes campanyes s'han pogut veure en el New York Times i el Washington Post. El mateix que estàvem comentant per una banda, ara es pot girar en contra de marques com Alcatel, Renault, Peugeot, Air France, Michelin, Lan-

côme, Perrier...

Evidentment, amb això només hem apuntat una part del tema. Seria interessant mesurar les possibles conseqüències que pot tenir la situació actual en la percepció que molts consumidors tenen d'algunes d'aquestes marques, i si això pot tenir conseqüències econòmiques en les mateixes. Una de les propostes d'activitats alternatives que estem programant aquests dies en la Facultat de Ciències de la Comunicació és realitzar una enquesta on poguem aconseguir, més enllà de comentaris, dades avaluable d'aquests altres impactes.

MANEL VINYALS
PROFESSOR DEL DEPARTAMENT DE
COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL I PUBLICITAT
DE C. DE LA COMUNICACIÓ UAB

valor és perquè aporten significats. I per parlar de marques no hem de pensar sempre en les marques americanes. Sense anar molt més enllà, també podem considerar marques alguns projectes culturals, programes i cadenes de televisió, els suports de comunicació, etc. D'aquesta manera podem parlar de la marca OT i tots els valors i significats que hi podem vincular. Segurament seran molt diferents en funció de qui estigui llegint aquest text. El mateix podríem dir de la marca Forum 2004, en la que més enllà del que els organitzadors volen que sigui, hi ha persones que ho consideren com una operació urbanística maquillada. Opinions a favor o en contra les podem trobar arreu, fins i tot molts intents de tornar a donar la volta al tema: segons Mayor Zaragoza, en L.V. 30-03-03 "eso que mucha gente ve negativo yo lo veo positivo. El

Bombes 'cluster'

Un camp de batalla és un molt bon lloc per comprovar in situ l'eficàcia (eufemisme de *poder destructor*) de les armes de nova fabricació. En aquest sentit, la setmana passada es va fer públic que l'exèrcit dels EUA està aprofitant l'avinentsa de la seva croada alliberadora a l'Iraq per tal de provar unes renovades bombes 'cluster' (ràim) capaces de deixar anar 40 sub-artefactes amb una elevada càrrega explosiva en una àrea d'uns 0,6 quilòmetres quadrats i de buscar objectius concrets gràcies a uns localitzadors de fonts de calor (motors de tancs, etc) que porten incorporats. Aquesta joguina, denominada CBU-105, pesa uns 455 kg i, segons la Força Aèria americana, "és especialment mortal, ja que amb una d'aquestes bombes cluster, un sol bombarder B-52 pot destruir una divisió armada sencera, mentre que abans calien dotzenes d'avions per aconseguir el mateix efecte".

Queda molt lluny de la meua intenció fer un anàlisi tècnic de l'armament utilitzat a l'Iraq per saciar les ànsies de cinema d'acció dels lectors com fan els grans diaris. Ben al contrari, l'explicació anterior només tenia per objectiu fer reflexionar a tothom i especialment als i les estudiants de Ciències i Enginyeries sobre el poder que exerceixen l'economia i la política en la recerca científica. El desenvolupament d'aquesta mena d'armament més propi del món dels videojocs que del món en què estem acostumats a creure que vivim posa de manifest que els projectes de recerca que més finançament reben són els que desenvolupen sistemes que els governs i grans corporacions podran utilitzar per imposar el seu poder. Res de vacunes humanitàries ni varietats agrícoles que acabin amb la fam i la misèria als països del Sud: els governants d'arreu del món *civilitzat* ja sospiren perquè arribi Nadal i el tió els hi cagui una bomba 'cluster' CBU-105. Si pot ser, desactivada.

BERNAT GOÑI

ESTUDIANT DE LA FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA UAB

Ja no cola

La nostra classe política *vive sin vivir en sí*. La partitocràcia que ens dirigeix, acomodada, endogàmica i corrupta, està desconcertada en no saber com treure partit d'una opinió pública que ha renunciat a ser un percentatge en una enquesta, una eina ergonòmica i modulable. Perquè el crit no és unidireccional: és un "n'estem farts", un "ja no ens creiem res", un rebuig a tots els fonamentalismes que ara mateix es maten, es veten, s'alien i es traeixen entre ells.

El cinisme i l'atròfia intel·lectual en la gestió política és tal que ja no cola. Ja no cola justificar una guerra amb arguments per preescolars, ni canviar bombes per tomàquets i pernils de *pata negra*, ni l'aberració d'estendre la por que senten els regidors populars bascos (cosa que no els deu haver agradat en absolut). Ja no cola acusar l'oposició d'oportunistes: tots ho sabem, i per això els releguem a la segona fila de manifestacions - que ells no organitzen, només s'apunten a agafar la pancarta vestits amb jaqueta de pana i xapeta a la moda. Ja no colen les mentides de la desinformació pública i privada, ni tan sols pels treballadors de TVE que comencen a despertar de la letàrgia de la censura. Ja no cola la forma de fer política, una política simple i ximple. Aquesta protesta deixa en ridícul a la nostra partitocràcia: l'opinió pública demana a cops de cassola un replantejament general. Ara cal reclamar una democràcia més participativa, al servei dels ciutadans. I això no és una utopia: és la lògica conseqüència d'una legalitat creada durant la tan *sagrada i intocable* com turbulenta Transició: és a dir sota l'amenaça d'un cop d'estat, sacrificant quasi totes les reivindicacions en benefici d'un covard consens, i creada per uns polítics que desconfiaven d'un poble que havia viscut quaranta anys de foscor. Però ja n'han passat trenta, del franquisme, i encara sembla que fos ahir. Ja no cola, senyories de l'oligarquia. Ja no colen.

EDUARD POU

ESTUDIANT DE PERIODISME DE LA UAB

actualitat

Acampats contra la guerra

Trepitgem figures de morts, per sort aquestes han estat pintades, i no són siluetes reals. A Barcelona els actes contra la guerra es manifesten de manera artística pels carrers, a Irak, les figures són reals.

Un dels acampats a Pla de Palau i pertanyent al grup d'escuts humans catalans a Bagdad, Bernat Carreras, arriba del l'hospital al campament. Ell i una amiga s'han posat entre els policies i un grup reduït de persones que llençaven objectes als agents de l'ordre: "Per una part me n'alegro que

tinguin alguna cosa dins que els faci vibrar, però l'altra els diria que intentessin canalitzar-lo per una altra via. Potser trenquen un vidre a la seu del Govern o riuen perquè tiren un ou o un pot de pintura a un policia, però al dia següent ells estan amb la seva vida normal, i els que estem aquí treballant per la pau som els que rebem la policia i les conseqüències".

En Bernat fa més d'un mes que va tornar de Bagdad, on va dur a terme la seva tasca com a escut humà. Allà va poder submergir-se en la vida del poble iraquí: "Estan acostumats a rebre bombes, estan destrossats. No han bombardejat només ara, ho porten fent durant tota la dècada dels '90. Quan vaig estar

a Bagdad [encara no s'havia declarat oficialment la guerra] havien bombardejat Bàssora i havien mort sis civils". Al campament de Pla de Palau hi ha persones de totes les edats; estudiants i treballadors que fan la seva vida però que també fan vida en aquest campament. Ja són més de 15 dies que en Bernat i dos companys més estan en vaga de fam indefinida i els caps de setmana s'afegeixen la resta d'integrants del campament. Malgrat que físicament està debilitat, en Bernat se sent satisfet i feliç amb aquest tipus de protesta: "Més que respondre a una acció de protesta, respon a una acció de fàstic, de tenir la sensació que no ens han escoltat ni a Bagdad, ni als

carrers, ni a les urnes. Què fa falta, no menjar durant mesos?" La vaga és indefinida: "Fins que l'Aznar dimiteixi, o fins que la guerra acabi, però sense posar en risc la meua vida, no sóc un suïcida"

MIREIA LÓPEZ, FERRAN VINAIXA
I JAVIER LÓPEZ

la vinyeta

Dijous, coloritza't!

Aquest dijous ens tornarem a fer sentir a Plaça Catalunya amb un acte que donarà la veu als més petits. Hi col·laboraran diverses escoles catalanes. Des de la comissió de performance preguem que ens ajudeu venint a l'acte i col·laborant en l'espectacle que realitzarem. Es precisa: Mocador de color viu al cap, roba vistosa i molts ànims i ganes de fer gresca per la pau. Tothom que hi vulgui participar quedem per preparar-ho avui dimarts 8 d'abril a les 17h a la sala d'estudiants del costat del Kiosquiero.

La premsa: una arma perillosa

El proper dijous 10 d'abril, dia de vaga general contra la guerra, els estudiants de Ciències de la Comunicació de la URL i de la UAB faran una acció conjunta a la ja mítica seu del PP. Els futurs comunicadors volen denunciar el paper de la manipulació informativa com a arma de guerra. L'acte consistirà en amuntegar diaris tacats de "sang" (pintura vermella) davant la seu del PP i llençar-hi avionets de

paper, com a símbol el poder bèl·lic de la premsa.

Proposta per la vaga del 10-Abril

Les assemblees de C.Polítiques i Sociologia i Ciències han assumit una proposta per a la jornada de vaga del 10 d'abril. Es tracta d'anar a Barcelona amb els ferrocarrils després de fer piquets informatius a les diferents facultats, i allà fer diverses accions mentre es baixa pel passeig de Gràcia. Les accions encara no estan definides, i és per això que s'ha convocat a tots els interessats a aportar idees a una reunió que es farà avui dimarts a la Plaça Cívica després de l'assemblea de campus. Es demana a tothom que el dia 10 porti una cassola i una carmanyola.

Botifarra a la Guerra

Botifarres, calçots, salsa romesco, pebrots, pa amb tomàquet i vi. Aquests ingredients van convertir ahir al migdia la plaça cívica de la UAB en un improvisat menjador popular en contra de la guerra. La iniciativa culinària,

de l'assemblea de la facultat de Ciències Polítiques, va omplir el pap d'uns 200 estudiants. A partir de les dues de la tarda, per 5 euros —4 si retornaven el plat i el got—, els comensals van convertir la plaça en una filial de Valls. Les escales i els bancs han servit de taula, mentre una enorme graella escalfava els 3.000 calçots que es van servir. La recaptaió de la botifarrada i calçotada es destinarà a finançar les accions dels mateixos organitzadors, l'assemblea d'auto-gestió de Ciències Polítiques.

El Tribunal Suprem rep més de 115 denúncies contra Aznar

Més de 115 particulars han denunciat el president del govern, José María Aznar, davant del Tribunal Suprem pel seu posicionament a favor de la guerra a Iraq. A més, l'Asociación Libre de Abogados, Jueces para la Democracia i Magistrados para la democracia han presentat una querella criminal contra el president del govern en representació de varies desenes de ciutadans, entre els quals s'inclouen col·lectius d'artistes, obrers i es-

tudiants. Els particulars demanen al Suprem que s'obri una investigació penal a Aznar, tot i així els magistrats han de decidir encara si s'admetran o no a tràmit. Les denúncies seran estudiades conjuntament, mentre que la querella s'analitzarà per separat. Des de la pàgina rebelion.org s'ha iniciat una campanya de denúncies contra Aznar. Qualsevol particular que ho desitgi pot enviar la denúncia formal a un jutjat d'instrucció a través d'aquesta web.

REDACCIÓ

retalla-la i corre la veu

DIMARTS 8 D'ABRIL

Conferència d'Albert Berrio, membre del grup Contrastant

Hora: 12:00
 Lloc: Sala de graus de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB
 El grup Contrastant està fent una aportació molt valuosa en el camp de l'estudi quantitatiu de les manifestacions, per tal de tractar de determinar el seu volum real.

Lectura dramatitzada de l'obra 'Croades' de Michael Azama

Hora: 13:30
Lloc: Auditori de la Facultat de Filosofia i Lletres UAB (gratuït)
Direcció d'Arnau Vida.

Reunió per preparar la performance de Plaça Catalunya

Hora: 17:00
Lloc: Sala d'estudiants de la Facultat
de Ciències de la Comunicació

Conferència: 'El tractament de la informació als mitjans públics catalans en temps de guerra'

Hora: 17:00
Lloc: Aula Magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació

agenda

A càrrec d'Antoni Bassas (El matí de Catalunya Ràdio i a Contracorrent)

Taula rodona: 'No a la il·legalització de Batasuna. No al tancament d'Egunkaria'

Hora: 19:00
Lloc: Sala 1 del Centre de Cultura

Contemporània de Barcelona. C/ Montalegre, 5 Hi participa, entre d'altres, Martxelo Otamendi (director Egunkaria).

Consulta contra la guerra

Facultat C. Comunicació UAB

més informació a www.quecorrilaveu.org

DEL 8 AL 10 D'ABRIL

Acampada de totes les facultats de la UAB

Hora: 20:00
Lloc: Rectorat de la Universitat Autònoma de Barcelona
Es demana la col·laboració de tothom que vulgui participar per fer actes de tot tipus.
Agenda d'actes en el requadre inferior.

acampada davant el rectorat de la UAB

	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS
19.00	Taller de samarretes (portar samarreta)		
20.00	Plataforma de cultura i espectacles. Actors i actrius.	TEATRE. Sin Dios.com	MANIFEST. Roger Pera i d'altres actors
21.00		MÚSICA. Radio Raheem	
22.00		MÚSICA. Kilombo Mandinga	MÚSICA. Yaruba-Yam
23.00	Recital de poesia		
24.00		MÚSICA. Isla Trinidad	MÚSICA. Discípulos de Otilia
01.00			MÚSICA. Brams
02.00		MÚSICA. Dj dub_reak [ETK]	

per la pau per la pau per la pau per la pau per la pau per la pau per la pau per la pau per la pau per